

នស/រកត/០៥២៦/៥៧៤

ព្រះរាជក្រឹត្យ

ស្តីពី

លក្ខន្តិកៈនៃអង្គសុខាភិបាល

យើង

**ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេចព្រះបរមនាថ នរោត្តម សីហមុនី
សមានភូមិជាតិសាសនា រក្ខតខត្តិយា ខេមរារដ្ឋរាស្ត្រ ពុទ្ធិន្ទ្រាធរាមហាក្សត្រ
ខេមរាជនា សមូហោភាស កម្ពុជឯករាជរដ្ឋបូរណសន្តិ សុភមង្គលា សិរីវិបុលា
ខេមរាស្រីពិរាស្ត្រ ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី**

- បានទ្រង់យល់រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៨២៣/១៩៨១ ចុះថ្ងៃទី២២ ខែសីហា ឆ្នាំ២០២៣ ស្តីពី ការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០២២៤/២០៥ ចុះថ្ងៃទី២១ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០២៤ ស្តីពី ការតែងតាំងបំពេញបន្ថែមសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៩២៤/១១៦៩ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០២៤ ស្តីពី ការកែសម្រួលនិងតែងតាំងសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/១១២៤/១៤៧៧ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០២៤ ស្តីពី ការកែសម្រួលនិងតែងតាំងបំពេញបន្ថែមសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៦១៨/០១២ ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៨ ដែល ប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ ០៦ ន.ស.៩៤ ចុះថ្ងៃទី៣០ ខែតុលា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើ ច្បាប់ស្តីពីសហលក្ខន្តិកៈមន្ត្រីរាជការស៊ីវិលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/០៦ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែល ប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងសុខាភិបាល
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/១១១៦០/១៤ ចុះថ្ងៃទី១៩ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១៦ ដែល ប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការគ្រប់គ្រងអ្នកប្រកបវិជ្ជាជីវៈវិស័យសុខាភិបាល
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/១១១៩/០១៨ ចុះថ្ងៃទី២ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១៩ ដែល ប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីរបបសន្តិសុខសង្គមនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/១០១៤/១១៧៥ ចុះថ្ងៃទី២ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១៤ ស្តីពី គោលការណ៍រួមនៃការរៀបចំមុខងារសាធារណៈរបស់រដ្ឋ

- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៤១៦/៣៧៣ ចុះថ្ងៃទី៤ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១៦ ស្តីពី លក្ខន្តិកៈដោយឡែកសម្រាប់បុគ្គលិករដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ
- បានទ្រង់យល់សេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយរបស់សម្តេចមហាបវរធិបតី **ហ៊ុន ម៉ាណែត** នាយករដ្ឋមន្ត្រី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ត្រាស់បង្គាប់
ជំពូកទី១
បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១ .-

ព្រះរាជក្រឹត្យនេះ កំណត់អំពីលក្ខន្តិកៈនៃអង្គសុខាភិបាល ដើម្បីប្រមូលផ្តុំនិងគ្រប់គ្រងមន្ត្រីសុខាភិបាល ដែលជាអ្នកវិជ្ជាជីវៈបានទទួលការអប់រំ ការបណ្តុះបណ្តាល បទពិសោធការងារ ចំណេះដឹង និងបំពេញការងារ ក្នុងវិស័យសុខាភិបាល។

មាត្រា ២ .-

ព្រះរាជក្រឹត្យនេះ មានវិសាលភាពអនុវត្តចំពោះមន្ត្រីសុខាភិបាល ដែលបម្រើការងារក្នុងវិស័យសុខាភិបាល នៅតាមអង្គភាពនៃក្រសួង ស្ថាប័នថ្នាក់ជាតិ និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ។

ជំពូកទី២
ស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច

មាត្រា ៣ .-

ក្រសួងសុខាភិបាល មានសមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រងអង្គសុខាភិបាល ដើម្បីធានានូវសង្គតិភាពនិងគុណភាព នៃមន្ត្រីសុខាភិបាល។

ក្រសួងសុខាភិបាល មានសមត្ថកិច្ចពិនិត្យនិងធានានូវនីត្យានុកូលភាព និងត្រូវបំពេញភារកិច្ចដូចខាងក្រោម៖

- ណែនាំដល់អង្គភាពក្រោមឱវាទផ្ទាល់របស់ក្រសួងនិងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិគ្រប់កម្រិតឱ្យអនុវត្ត មុខងារនិងភារកិច្ចដោយអនុលោមតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃព្រះរាជក្រឹត្យនេះ ក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃការគ្រប់គ្រង និងចាត់ចែងមន្ត្រីសុខាភិបាល ដែលត្រូវបានផ្ទេរប្រាក់ឱ្យស្ថិតក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់អង្គភាព និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិសាមី
- បង្គាប់ដល់អង្គភាពក្រោមឱវាទផ្ទាល់របស់ក្រសួងនិងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិគ្រប់កម្រិតឱ្យកែប្រែ ឬលុបសេចក្តីសម្រេចរបស់ខ្លួនដែលផ្ទុយនឹងបទប្បញ្ញត្តិនៃព្រះរាជក្រឹត្យនេះ
- ចេញសេចក្តីសម្រេចព្យួរឬលុបសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គភាពក្រោមឱវាទផ្ទាល់របស់ក្រសួង ដែល ផ្ទុយនឹងបទប្បញ្ញត្តិនៃព្រះរាជក្រឹត្យនេះ
- ស្នើក្រសួងមហាផ្ទៃចាត់វិធានការកែតម្រូវ ឬព្យួរ ឬក៏លុបសេចក្តីសម្រេចឬដីការរបស់រដ្ឋបាលថ្នាក់ ក្រោមជាតិដែលផ្ទុយនឹងបទប្បញ្ញត្តិនៃព្រះរាជក្រឹត្យនេះ
- លើកសំណើជូនរាជរដ្ឋាភិបាល ដើម្បីមានវិធានការធានានីត្យានុកូលភាព ក្នុងករណីដែលសេចក្តីសម្រេច របស់ក្រសួង ស្ថាប័ននានា ផ្ទុយនឹងបទប្បញ្ញត្តិនៃព្រះរាជក្រឹត្យនេះ។

មាត្រា ៤ .-

ក្រសួងសុខាភិបាលនិងក្រសួងមុខងារសាធារណៈ ត្រូវសហការរៀបចំលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធ ដែលតម្រូវដោយព្រះរាជក្រឹត្យនេះ ព្រមទាំងកំណត់សេចក្តីណែនាំ បែបបទនិងនីតិវិធីចាំបាច់ដើម្បីធានាការអនុវត្ត ព្រះរាជក្រឹត្យឱ្យមានប្រសិទ្ធភាព។

ជំពូកទី៣
មុខតំណែងក្នុងអង្គសុខាភិបាល

មាត្រា ៥ .-

មុខតំណែងក្នុងអង្គសុខាភិបាលមាន មុខតំណែងវិជ្ជាជីវៈ និងមុខតំណែងគ្រប់គ្រងក្នុងរចនាសម្ព័ន្ធ គ្រប់គ្រង។

មុខតំណែងវិជ្ជាជីវៈ និងមុខតំណែងគ្រប់គ្រង ត្រូវមានការពិពណ៌នាអំពីមុខតំណែងនិងការបញ្ជាក់អំពី គុណវុឌ្ឍិនៃមុខតំណែងនីមួយៗ ឱ្យបានច្បាស់លាស់។

មុខតំណែងក្នុងអង្គសុខាភិបាល ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យតាមសំណើរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសុខាភិបាល រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមុខងារសាធារណៈ និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ បន្ទាប់ពីបានពិគ្រោះយោបល់ ជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ។

មុខតំណែងគ្រប់គ្រងក្នុងរចនាសម្ព័ន្ធគ្រប់គ្រងនៅតាមរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ តាមសំណើរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសុខាភិបាល រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមុខងារសាធារណៈ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិង ហិរញ្ញវត្ថុ និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ បន្ទាប់ពីបានពិគ្រោះយោបល់ជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ។

ជំពូកទី៤
ការជ្រើសរើស

មាត្រា ៦ .-

ការជ្រើសរើសមន្ត្រីសុខាភិបាលចូលក្នុងអង្គសុខាភិបាល ត្រូវធ្វើឡើងតាមរយៈការប្រឡងប្រជែងពី ក្នុងចំណោមបេក្ខជនដែលមានគុណវុឌ្ឍិសមស្របទៅនឹងមុខតំណែងដែលត្រូវជ្រើសរើស។

ចំនួនមុខតំណែងដែលជ្រើសរើស ត្រូវអនុវត្តផ្អែកលើផែនការនិងគម្រោងថវិកាប្រចាំឆ្នាំនីមួយៗ ដែល សម្រេចដោយរាជរដ្ឋាភិបាល។

មាត្រា ៧ .-

បែបបទ នីតិវិធី និងយន្តការនៃការប្រឡងប្រជែងជ្រើសរើសមន្ត្រីសុខាភិបាល ត្រូវអនុវត្តដោយ អនុលោមតាមលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តជាធរមាន។

មាត្រា ៨ .-

បេក្ខជនដែលអាចចូលរួមប្រឡងប្រជែងជ្រើសរើសជាមន្ត្រីសុខាភិបាល ត្រូវបំពេញលក្ខណវិនិច្ឆ័យ មូលដ្ឋានដូចខាងក្រោម៖

- សញ្ជាតិខ្មែរ
- លក្ខខណ្ឌអាយុ ផ្អែកលើការកំណត់ដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តជាធរមាន
- សញ្ញាបត្រជំនាញវិជ្ជាជីវៈសុខាភិបាល ស្របតាមការតម្រូវនៃមុខតំណែង

មិនបានប្រាសចាកសិទ្ធិខាងផ្លូវរដ្ឋប្បវេណី សិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោបាយ

- មិនដែលមានទោសឧក្រិដ្ឋឬមជ្ឈិមពីរឿងល្មើសប៉ះពាល់ដល់ទំនៀមទម្លាប់ កិត្តិយស និងភាពសុចរិត។
- លក្ខណវិនិច្ឆ័យលម្អិតនិងគុណវុឌ្ឍិផ្សេងទៀតសម្រាប់មុខតំណែងនីមួយៗ ត្រូវកំណត់ដោយក្រសួង សុខាភិបាលនិង ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ដោយអនុលោមតាមលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តជាធរមាន។

ជំពូកទី៥
មន្ត្រីសុខាភិបាលក្នុងក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីរាជការ
ផ្នែកទី១
ក្របខ័ណ្ឌ ឋានន្តរសក្តិ និងថ្នាក់

មាត្រា៩ .-

មន្ត្រីសុខាភិបាលក្នុងក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីរាជការនៃអង្គសុខាភិបាល ត្រូវបានរៀបចំឱ្យស្ថិតក្នុងក្របខ័ណ្ឌ ចំនួន៣(បី) ដូចខាងក្រោម៖

- ១- ក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីសុខាភិបាលឧត្តម ជា ក្របខ័ណ្ឌប្រភេទ ក។
- ២- ក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីសុខាភិបាលមធ្យម ជា ក្របខ័ណ្ឌប្រភេទ ខ។
- ៣- ក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីសុខាភិបាលបឋម ជា ក្របខ័ណ្ឌប្រភេទ គ។

មាត្រា១០ .-

ក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីសុខាភិបាលឧត្តម ប្រមូលផ្តុំអ្នកវិជ្ជាជីវៈសុខាភិបាល ដែលមានសញ្ញាបត្រជំនាញវិជ្ជាជីវៈ សុខាភិបាលកម្រិតបរិញ្ញាបត្រឬសមមូលឡើងទៅ និងទទួលស្គាល់ដោយគណៈវិជ្ជាជីវៈសុខាភិបាល ដោយ អនុលោមតាមលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តជាធរមាន។

មន្ត្រីសុខាភិបាលឧត្តម មានមុខងារគ្រប់គ្រង ដឹកនាំ សិក្សាស្រាវជ្រាវ ផ្តល់យោបល់ រៀបចំផែនការ គោលនយោបាយ និងប្រតិបត្តិលើផ្នែកវេជ្ជសាស្ត្រ ឱសថសាស្ត្រ ទន្លេវេទនសាស្ត្រ សុខភាពសាធារណៈ អមវេជ្ជសាស្ត្រ និងជំនួយវេជ្ជសាស្ត្រ។

មាត្រា១១ .-

- ក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីសុខាភិបាលឧត្តម មាន៣(បី)ឋានន្តរសក្តិ ដូចខាងក្រោម៖
- ឋានន្តរសក្តិទី១ ជាឋានន្តរសក្តិមន្ត្រីសុខាភិបាលឧត្តមដើមខ្សែពិសេស មាន៦(ប្រាំមួយ)ថ្នាក់
 - ឋានន្តរសក្តិទី២ ជាឋានន្តរសក្តិមន្ត្រីសុខាភិបាលឧត្តមដើមខ្សែ មាន៤(បួន)ថ្នាក់
 - ឋានន្តរសក្តិទី៣ ជាឋានន្តរសក្តិមន្ត្រីសុខាភិបាលឧត្តម មាន៤(បួន)ថ្នាក់។

មាត្រា១២ .-

ក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីសុខាភិបាលមធ្យម ប្រមូលផ្តុំអ្នកវិជ្ជាជីវៈសុខាភិបាល ដែលមានសញ្ញាបត្រជំនាញវិជ្ជាជីវៈ សុខាភិបាលកម្រិតបរិញ្ញាបត្រឬសមមូលឡើងទៅ និងទទួលស្គាល់ដោយគណៈវិជ្ជាជីវៈសុខាភិបាល ដោយ អនុលោមតាមលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តជាធរមាន។

មន្ត្រីសុខាភិបាលមធ្យម មានមុខងារធានានូវប្រតិបត្តិការ គ្រប់គ្រង ដឹកនាំ សិក្សាស្រាវជ្រាវ ជួយដល់ មន្ត្រីសុខាភិបាលឧត្តមលើការអនុវត្តមុខងារ ដូចមានកំណត់ក្នុងមាត្រា១០ នៃព្រះរាជក្រឹត្យនេះ។

មាត្រា១៣ .-

- ក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីសុខាភិបាលមធ្យម មាន៣(បី)ឋានន្តរសក្តិ ដូចខាងក្រោម៖
- ឋានន្តរសក្តិទី១ ជាឋានន្តរសក្តិមន្ត្រីសុខាភិបាលមធ្យមដើមខ្សែពិសេស មាន៦(ប្រាំមួយ)ថ្នាក់
 - ឋានន្តរសក្តិទី២ ជាឋានន្តរសក្តិមន្ត្រីសុខាភិបាលមធ្យមដើមខ្សែ មាន៤(បួន)ថ្នាក់
 - ឋានន្តរសក្តិទី៣ ជាឋានន្តរសក្តិមន្ត្រីសុខាភិបាលមធ្យម មាន៤(បួន)ថ្នាក់។

មាត្រា ១៤ .-

ក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីសុខាភិបាលបឋម ប្រមូលផ្តុំអ្នកវិជ្ជាជីវៈសុខាភិបាល ដែលមានសញ្ញាបត្រជំនាញវិជ្ជាជីវៈសុខាភិបាលកម្រិតបឋមឬសមមូលឡើងទៅ និងទទួលស្គាល់ដោយគណៈវិជ្ជាជីវៈសុខាភិបាល ដោយអនុលោមតាមលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តជាធរមាន។

មន្ត្រីសុខាភិបាលបឋម បំពេញមុខងារប្រតិបត្តិការ ដើម្បីចូលរួម និងគាំទ្រជាជំនួយដល់ការអនុវត្តមុខងារផ្នែកវេជ្ជសាស្ត្រ ឱសថសាស្ត្រ ទន្តវិទ្យាសាស្ត្រ អមវេជ្ជសាស្ត្រ និងជំនួយវេជ្ជសាស្ត្រ។

ក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីសុខាភិបាលបឋម មាន១០(ដប់)ថ្នាក់ និងពុំមានបែងចែកជាឋានន្តរសក្តិទេ។

ផ្នែកទី២

ការបណ្តុះបណ្តាលតម្រង់ទិស កម្មសិក្សា និងការតាំងស៊ីប

មាត្រា ១៥ .-

បេក្ខជនដែលប្រឡងជាប់ជាមន្ត្រីសុខាភិបាល ត្រូវទទួលការបណ្តុះបណ្តាលតម្រង់ទិស តាមការកំណត់របស់ក្រសួងសុខាភិបាល មុននឹងត្រូវចាត់តាំងឱ្យធ្វើកម្មសិក្សា។

មាត្រា ១៦ .-

ក្រោយបញ្ចប់ការបណ្តុះបណ្តាលតម្រង់ទិស មន្ត្រីសុខាភិបាលនឹងត្រូវបានចាត់តាំងឱ្យទៅធ្វើកម្មសិក្សានៅតាមបណ្តាអង្គភាពនៃក្រសួង ស្ថាប័នសាមី និងទីតាំងភូមិសាស្ត្រដែលបានប្រឡងជាប់។

មាត្រា ១៧ .-

រយៈពេលនៃការបណ្តុះបណ្តាលក្នុងវិជ្ជាជីវៈសុខាភិបាល ត្រូវចាត់ទុកជាផ្នែកមួយនៃការធ្វើកម្មសិក្សា។ រយៈពេលនៃកម្មសិក្សារបស់មន្ត្រីសុខាភិបាល ត្រូវបានកំណត់ដូចខាងក្រោម៖

- ១- មន្ត្រីសុខាភិបាលឧត្តម ត្រូវធ្វើកម្មសិក្សារយៈពេល១២(ដប់ពីរ)ខែ។
- ២- មន្ត្រីសុខាភិបាលមធ្យម ត្រូវធ្វើកម្មសិក្សារយៈពេល១២(ដប់ពីរ)ខែ។
- ៣- មន្ត្រីសុខាភិបាលបឋម ត្រូវធ្វើកម្មសិក្សារយៈពេល១២(ដប់ពីរ)ខែ។
- ៤- មន្ត្រីសុខាភិបាលដែលត្រូវបានជ្រើសរើសចេញពីមន្ត្រីរាជការ ដែលស្ថិតក្នុងអង្គសុខាភិបាលមិនតម្រូវឱ្យធ្វើកម្មសិក្សាឡើយ។

មាត្រា ១៨ .-

មន្ត្រីសុខាភិបាល ដែលត្រូវចាត់តាំងឱ្យធ្វើកម្មសិក្សា ត្រូវទទួលបៀវត្សតាមឋានន្តរសក្តិ និងថ្នាក់ដំបូងនៃក្របខ័ណ្ឌនីមួយៗ ឬទទួលបានសន្ទស្សន៍បៀវត្សខ្ពស់លើបន្ទាប់នៃសន្ទស្សន៍ចាស់របស់សាមីខ្លួន ចំពោះមន្ត្រីសុខាភិបាលដែលជ្រើសរើសចេញពីមន្ត្រីរាជការ។

មាត្រា ១៩ .-

មន្ត្រីសុខាភិបាលដែលបានបញ្ចប់កម្មសិក្សាដោយជោគជ័យ និងមន្ត្រីសុខាភិបាលដែលមិនតម្រូវឱ្យធ្វើកម្មសិក្សា ត្រូវបានតាំងស៊ីបតាមក្របខ័ណ្ឌ ឋានន្តរសក្តិ និងថ្នាក់ ដូចខាងក្រោម៖

- ១- មន្ត្រីសុខាភិបាលឧត្តម ដែលមាន៖
 - សញ្ញាបត្រវិជ្ជាជីវៈសុខាភិបាលកម្រិតបណ្ឌិត/ឯកទេសឬសមមូល ត្រូវតាំងស៊ីបក្នុងឋានន្តរសក្តិមន្ត្រីសុខាភិបាលឧត្តមដើមខ្សែ ថ្នាក់លេខ២(ក.២.២)
 - សញ្ញាបត្រវិជ្ជាជីវៈសុខាភិបាលកម្រិតជំនាញឬសមមូល ត្រូវតាំងស៊ីបក្នុងឋានន្តរសក្តិមន្ត្រីសុខាភិបាលឧត្តមដើមខ្សែ ថ្នាក់លេខ៣(ក.២.៣)
 - សញ្ញាបត្រវេជ្ជបណ្ឌិត ត្រូវតាំងស៊ីបក្នុងឋានន្តរសក្តិមន្ត្រីសុខាភិបាលឧត្តមដើមខ្សែ ថ្នាក់លេខ៤(ក.២.៤)

- សញ្ញាបត្រវិជ្ជាជីវៈសុខាភិបាលកម្រិតបរិញ្ញាបត្រជាន់ខ្ពស់ឬសមមូល ត្រូវតាំងសិបក្នុងឋានន្តរសក្តិមន្ត្រីសុខាភិបាលឧត្តម ថ្នាក់លេខ២(ក.៣.២)
 - សញ្ញាបត្រវិជ្ជាជីវៈសុខាភិបាលកម្រិតបរិញ្ញាបត្រឬសមមូល ត្រូវតាំងសិបក្នុងឋានន្តរសក្តិមន្ត្រីសុខាភិបាលឧត្តម ថ្នាក់លេខ៣(ក.៣.៣)។
- ២- មន្ត្រីសុខាភិបាលមធ្យមដែលមានសញ្ញាបត្រវិជ្ជាជីវៈសុខាភិបាលកម្រិតបរិញ្ញាបត្រឬសមមូល ត្រូវតាំងសិបក្នុងឋានន្តរសក្តិមន្ត្រីសុខាភិបាលមធ្យម ថ្នាក់លេខ៣(ខ.៣.៣)។
- ៣- មន្ត្រីសុខាភិបាលបឋមដែលមានសញ្ញាបត្រវិជ្ជាជីវៈសុខាភិបាលកម្រិតបឋមឬសមមូល ត្រូវតាំងសិបក្នុងក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីសុខាភិបាលបឋម ថ្នាក់លេខ៩(គ.៩)។
- ៤- មន្ត្រីសុខាភិបាលដែលជ្រើសរើសចេញពីចំណោមមន្ត្រីរាជការ ត្រូវតាំងសិបក្នុងឋានន្តរសក្តិសមស្របនៃក្របខ័ណ្ឌដែលបានប្រឡងជាប់ ដោយទទួលបានសន្ទស្សន៍បៀវត្សខ្ពស់លើបន្ទាប់នៃសន្ទស្សន៍ចាស់របស់សាមីខ្លួន ព្រមទាំងរក្សាអតីតភាពដែលមានពីមុន។
- ៥- មន្ត្រីសុខាភិបាលដែលជ្រើសរើសពីក្នុងចំណោមមន្ត្រីផ្នែកលើកិច្ចព្រមព្រៀងការងារ និងមន្ត្រីជាប់កិច្ចសន្យា ត្រូវបញ្ចូលទៅក្នុងឋានន្តរសក្តិនិងថ្នាក់ ផ្អែកលើអតីតភាពការងារក្នុងមុខតំណែងវិជ្ជាជីវៈសុខាភិបាល ដោយយកមូលដ្ឋាន៣(បី)ឆ្នាំ សម្រាប់ផ្តល់ជូន១(មួយ)ថ្នាក់។

មាត្រា ២០ .-

ការតាំងសិបក្នុងក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីរាជការនៃអង្គសុខាភិបាលគ្រប់កម្រិតនៅថ្នាក់ជាតិ ត្រូវមានការចូលរួមយោបល់ពីគណៈកម្មការត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃកម្មសិក្សា ដែលមានសមាសភាពដូចខាងក្រោម៖

- រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងឬប្រធានស្ថាប័នឬតំណាង ប្រធាន
- ប្រធានអង្គភាពគ្រប់គ្រងផ្ទាល់ឬតំណាង សមាជិក
- ប្រធាននាយកដ្ឋានធនធានមនុស្សឬតំណាង សមាជិក
- អ្នករាជការមួយរូបដែលមានក្របខ័ណ្ឌជាមួយគ្នា សមាជិក។

ដោយផ្អែកលើលទ្ធផលនៃការវាយតម្លៃលើកម្មសិក្សា គណៈកម្មការត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃកម្មសិក្សាក្រសួង ស្ថាប័ន ត្រូវធ្វើកំណត់ហេតុ និងលើកសំណើមករដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសុខាភិបាល ដើម្បីពិនិត្យនិងសម្រេចការតាំងសិបក្នុងក្របខ័ណ្ឌដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសុខាភិបាល។

មាត្រា ២១ .-

ការតាំងសិបក្នុងក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីរាជការនៃអង្គសុខាភិបាលគ្រប់កម្រិតនៅរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ត្រូវមានការចូលរួមយោបល់ពីគណៈកម្មការត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃកម្មសិក្សា ដែលមានសមាសភាពដូចខាងក្រោម៖

- អភិបាលនៃគណៈអភិបាលឬតំណាង ប្រធាន
- ប្រធានអង្គភាពគ្រប់គ្រងផ្ទាល់ឬតំណាង សមាជិក
- ប្រធានអង្គភាពទទួលបន្ទុកធនធានមនុស្សឬតំណាង សមាជិក
- អ្នករាជការមួយរូបដែលមានក្របខ័ណ្ឌជាមួយគ្នា សមាជិក។

ដោយផ្អែកលើលទ្ធផលនៃការវាយតម្លៃលើកម្មសិក្សា គណៈកម្មការត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃកម្មសិក្សារដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ត្រូវធ្វើកំណត់ហេតុនិងលើកសំណើមករដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសុខាភិបាល ដើម្បីពិនិត្យនិងសម្រេចការតាំងសិបក្នុងក្របខ័ណ្ឌដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសុខាភិបាល។

មាត្រា ២២ .-

ក្នុងរយៈពេល៣(បី)ខែ យ៉ាងយូរក្រោយផុតកំណត់រយៈពេលកម្មសិក្សា រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសុខាភិបាល ដោយផ្អែកលើការវាយតម្លៃរបស់គណៈកម្មការត្រួតពិនិត្យនិងវាយតម្លៃកម្មសិក្សា ត្រូវសម្រេចអំពី៖

- ការតាំងសិបក្នុងក្របខ័ណ្ឌ ឬ
- ការអនុញ្ញាតឱ្យបន្តកម្មសិក្សា ឬ
- ការបញ្ឈប់មិនឱ្យធ្វើការ។

ក្នុងករណីពុំមានលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តណាមួយពាក់ព័ន្ធនឹងការតាំងសិបក្នុងក្របខ័ណ្ឌ ឬការអនុញ្ញាត ឱ្យបន្តកម្មសិក្សា ឬក៏ការបញ្ឈប់មិនឱ្យធ្វើការ បន្ទាប់ពីរយៈពេល៣(បី)ខែ ក្រោយផុតកំណត់រយៈពេល កម្មសិក្សាសាមីខ្លួនមានសិទ្ធិទទួលបាននូវការតាំងសិប ដោយរាប់គិតចាប់ពីថ្ងៃផុតកំណត់នៃកម្មសិក្សា។

មន្ត្រីសុខាភិបាលដែលពុំទទួលបានជោគជ័យក្នុងការធ្វើកម្មសិក្សាឬពុំទទួលបានការអនុញ្ញាតឱ្យបន្តកម្មសិក្សា នឹងត្រូវបញ្ឈប់ពីការងារឬត្រូវលុបឈ្មោះចេញពីក្របខ័ណ្ឌចំពោះករណីមន្ត្រីសុខាភិបាលដែលត្រូវបានជ្រើសរើស ចេញពីមន្ត្រីរាជការ។

ផ្នែកទី៣

ការតែងតាំងនិងការបញ្ឈប់មុខតំណែង

មាត្រា ២៣ .-

ក្រោយពេលត្រូវបានតាំងសិបក្នុងក្របខ័ណ្ឌរួច មន្ត្រីសុខាភិបាលឧត្តម មន្ត្រីសុខាភិបាលមធ្យម និង មន្ត្រីសុខាភិបាលបឋម អាចទទួលបានការតែងតាំងក្នុងមុខតំណែងទំនេរណាមួយក្នុងរចនាសម្ព័ន្ធគ្រប់គ្រង នៅតាមអង្គភាពថ្នាក់ជាតិនិងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ។

ការតែងតាំងមន្ត្រីសុខាភិបាលក្នុងមុខតំណែងណាមួយក្នុងរចនាសម្ព័ន្ធគ្រប់គ្រងនៅតាមអង្គភាព ថ្នាក់ជាតិនិងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ត្រូវផ្អែកលើគុណវុឌ្ឍិដែលមានកំណត់នៅក្នុងការពិពណ៌នាមុខតំណែង ដោយអនុលោមតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃព្រះរាជក្រឹត្យនេះ។

ការតែងតាំងមុខតំណែងមន្ត្រីសុខាភិបាល ត្រូវសម្រេចដោយព្រះរាជក្រឹត្យ អនុក្រឹត្យ ប្រកាស ឬដីកា ផ្អែកលើកម្រិតនៃមុខតំណែងនីមួយៗ ដោយអនុលោមតាមបែបបទនិងនីតិវិធីដែលមានចែងក្នុងលិខិតបទដ្ឋាន គតិយុត្តណាមួយ។

មាត្រា ២៤ .-

មន្ត្រីសុខាភិបាល ត្រូវបានបញ្ឈប់មុខតំណែង ក្នុងករណីដូចខាងក្រោម៖

- មរណភាព
- ការចូលនិវត្តន៍ឬការដាក់ឱ្យចូលនិវត្តន៍មុនអាយុកំណត់
- ការលាលយប់ពីមុខតំណែង
- ការបាត់បង់សម្បទាវិជ្ជាជីវៈ
- ការដាក់ឱ្យស្ថិតនៅក្រៅក្របខ័ណ្ឌដើម
- ការបញ្ឈប់ពីការងារដោយបង្ខំឬការបណ្តេញចេញពីមុខតំណែងមន្ត្រីរាជការ

ការដាក់ឱ្យស្ថិតនៅក្នុងភាពទំនេរគ្មានបៀវត្ស

ការផ្លាស់ប្តូរកន្លែងធ្វើការឬការផ្ទេរអង្គវិជ្ជាជីវៈ

ការផ្ទេរទោសជាបទឧក្រិដ្ឋឬជាបទមជ្ឈិមដោយឥតព្យរទោស គិតពីសាលក្រមឬសាលដីកាចូលជាស្ថាពរ

ការលុបនិងការកែសម្រួលរចនាសម្ព័ន្ធនិងមុខតំណែង

ត្រូវសម្រេចផ្សេងទៀតដែលកំណត់ដោយរាជរដ្ឋាភិបាល។

មាត្រា ២៥ .-

ការបញ្ចប់មុខតំណែងមន្ត្រីសុខាភិបាល ដែលមានកំណត់ក្នុងមាត្រា ២៤ នៃព្រះរាជក្រឹត្យនេះ ត្រូវសម្រេចដោយព្រះរាជក្រឹត្យ អនុក្រឹត្យ ប្រកាស ឬដីកា ផ្អែកលើកម្រិតនៃមុខតំណែងនីមួយៗ និងត្រូវអនុវត្តដោយអនុលោមតាមបែបបទនិងនីតិវិធីដែលមានចែងក្នុងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តជាធរមាន។

ក្នុងករណីមន្ត្រីសុខាភិបាលប្រព្រឹត្តកំហុសឆ្គងក្នុងវិជ្ជាជីវៈសុខាភិបាល និងផ្អែកលើស្ថានភាពបន្ទាន់ឬចាំបាច់ ដើម្បីធានានូវផលប្រយោជន៍សាធារណៈ ប្រធានអង្គភាពគ្រប់គ្រងផ្ទាល់អាចសម្រេចផ្អាកមុខងារមន្ត្រីសុខាភិបាលនោះ ហើយត្រូវរៀបចំចាត់ចែងបំពេញតាមបែបបទនិងនីតិវិធីបញ្ចប់មុខតំណែង យ៉ាងយូរ ៣០ (សាមសិប) ថ្ងៃ ក្រោយការចេញសេចក្តីសម្រេចផ្អាកមុខងារ។

មាត្រា ២៦ .-

មន្ត្រីសុខាភិបាលដែលត្រូវបានបញ្ចប់មុខតំណែងគ្រប់គ្រងដោយភាពចាំបាច់នៃដំណើរការការងាររបស់ក្រសួង ស្ថាប័នថ្នាក់ជាតិ និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ឬការលុបនិងការកែសម្រួលរចនាសម្ព័ន្ធគ្រប់គ្រង និងមុខតំណែងគ្រប់គ្រងក្នុងរចនាសម្ព័ន្ធគ្រប់គ្រង ត្រូវបានរក្សាទុកនូវក្របខ័ណ្ឌ ឋានន្តរសក្តិ ថ្នាក់ ព្រមទាំងអត្ថប្រយោជន៍នៃមុខតំណែងដើម ដែលអនុញ្ញាតដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តជាធរមាន រហូតដល់មានការតែងតាំងក្នុងមុខតំណែងថ្មីសមស្រប លើកលែងមន្ត្រីសុខាភិបាលរូបនោះ ត្រូវបានបញ្ចប់មុខតំណែងដោយមូលហេតុកំហុសឆ្គងក្នុងវិជ្ជាជីវៈ ដែលត្រូវអនុវត្តតាមនីតិវិធីដាក់ទណ្ឌកម្មខាងវិន័យ។

មាត្រា ២៧ .-

មន្ត្រីសុខាភិបាលដែលត្រូវបានបញ្ចប់ឬបាត់បង់មុខតំណែងវិជ្ជាជីវៈឬមុខតំណែងគ្រប់គ្រង ទោះក្នុងមូលហេតុណាក៏ដោយ មិនមានភារកិច្ចឬសិទ្ធិអំណាចក្នុងមុខតំណែងនោះចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការបញ្ចប់ឬបាត់បង់មុខតំណែង។

សាមីជនមានកាតព្វកិច្ចផ្ទេរនូវទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋនិងឯកសារផ្លូវការទាំងអស់ដែលបានប្រើប្រាស់ គ្រប់គ្រង និងចាត់ចែងក្នុងពេលបំពេញការងារ មកអង្គភាពសាមីវិញឱ្យបានរួចរាល់យ៉ាងយូរ១ (មួយ) សប្តាហ៍ ក្រោយការបញ្ចប់ឬបាត់បង់មុខតំណែង។

មាត្រា ២៨ .-

មន្ត្រីសុខាភិបាល មិនត្រូវបានទទួលការចាត់តាំង តែងតាំង ឬប្រគល់ភារកិច្ចឱ្យបំពេញមុខតំណែងវិជ្ជាជីវៈ ឬក៏មុខតំណែងគ្រប់គ្រងក្រៅពីរចនាសម្ព័ន្ធគ្រប់គ្រងក្នុងវិស័យសុខាភិបាល លើកលែងតែមានការសម្រេចដោយឡែករបស់រាជរដ្ឋាភិបាល។

**ផ្នែកទី៤
ការផ្លាស់ប្តូរកន្លែងធ្វើការ**

មាត្រា ២៩ .-

មន្ត្រីសុខាភិបាល ត្រូវបំពេញការងារនៅតាមអង្គភាពដែលសាមីខ្លួនបានជ្រើសរើសនៅពេលប្រឡងប្រជែង។

- ការផ្លាស់ប្តូរកន្លែងធ្វើការអាចត្រូវបានអនុញ្ញាតដោយផ្អែកលើលក្ខខណ្ឌដូចខាងក្រោម៖
- មុខតំណែងទំនេរ
- គុណវុឌ្ឍិសមស្របរបស់មន្ត្រីសម្រាប់មុខតំណែងទំនេរ
- តម្រូវការចាំបាច់នៃការបំពេញមុខតំណែងទំនេររបស់អង្គភាព

- ការឯកភាពពីប្រធានអង្គភាពគ្រប់គ្រងផ្ទាល់ដែលមានតម្រូវការមន្ត្រីបន្ថែម
- ការឯកភាពពីប្រធានអង្គភាពគ្រប់គ្រងផ្ទាល់របស់មន្ត្រីសាមី
- បំពេញបែបបទនិងនីតិវិធីជាធរមាន។

បែបបទនិងនីតិវិធីនៃការផ្លាស់ប្តូរកន្លែងធ្វើការរបស់មន្ត្រីសុខាភិបាលនៅថ្នាក់ជាតិនិងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ តាមសំណើរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសុខាភិបាល រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមុខងារសាធារណៈ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ។

ផ្នែកទី៥

ការផ្លាស់ប្តូរប្រភេទក្របខ័ណ្ឌក្នុងអង្គសុខាភិបាល

មាត្រា ៣០ .-

មន្ត្រីសុខាភិបាល ត្រូវបំពេញការងារនៅក្នុងប្រភេទក្របខ័ណ្ឌនៃអង្គសុខាភិបាល ដែលសាមីខ្លួនបានជ្រើសរើសនៅពេលប្រឡងប្រជែង។

ការផ្លាស់ប្តូរប្រភេទក្របខ័ណ្ឌ ត្រូវបានអនុញ្ញាតដោយផ្អែកលើលក្ខខណ្ឌដូចខាងក្រោម៖

- មុខតំណែងទំនេរ
- ការបំពេញគ្រប់គ្រាន់នូវគុណវុឌ្ឍិនៃមុខតំណែងនិងលក្ខខណ្ឌនានាដែលតម្រូវដោយក្របខ័ណ្ឌនៃអង្គសុខាភិបាលដែលត្រូវផ្លាស់ប្តូរចូល
- ការឯកភាពពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសុខាភិបាល
- ការឯកភាពពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមុខងារសាធារណៈ
- ការពិនិត្យនិងសម្រេចពីប្រមុខរាជរដ្ឋាភិបាល។

បែបបទនិងនីតិវិធីនៃការផ្លាស់ប្តូរប្រភេទក្របខ័ណ្ឌរបស់មន្ត្រីសុខាភិបាល ត្រូវអនុវត្តដោយអនុលោមតាមលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តជាធរមាន។

មាត្រា ៣១ .-

មន្ត្រីសុខាភិបាលបឋមដែលស្ថិតក្នុងថ្នាក់ខ្ពស់បំផុត « គ.១ » ហើយមិនទាន់ដល់អាយុចូលនិវត្តន៍ ត្រូវអនុញ្ញាតឱ្យប្តូរទៅក្នុងប្រភេទក្របខ័ណ្ឌ ខ ក្នុងឋានន្តរសក្តិនិងថ្នាក់ ដែលមានសន្ទស្សន៍បៀវត្សខ្ពស់លើបន្ទាប់ក្នុងលក្ខខណ្ឌដូចខាងក្រោម៖

- មានសញ្ញាបត្របរិញ្ញាបត្រឬសញ្ញាបត្រសមមូលក្នុងជំនាញវិជ្ជាជីវៈសុខាភិបាល សមស្របតាមតម្រូវការនៃការងារ
- មានអតីតភាពការងារយ៉ាងតិច២(ពីរ)ឆ្នាំ បន្ទាប់ពីការដំឡើងឋានន្តរសក្តិនិងថ្នាក់ចុងក្រោយឬមន្ត្រីរាជការបានបំពេញលក្ខខណ្ឌសម្រាប់ការឡើងថ្នាក់ផ្សេងទៀត ដូចបានកំណត់ក្នុងព្រះរាជក្រឹត្យនេះ។

មន្ត្រីសុខាភិបាលបឋម ដែលស្ថិតក្នុងថ្នាក់ខ្ពស់បំផុត « គ.១ » ហើយមិនទាន់ដល់អាយុចូលនិវត្តន៍ ត្រូវអនុញ្ញាតឱ្យប្តូរទៅក្នុងប្រភេទក្របខ័ណ្ឌ ក ក្នុងឋានន្តរសក្តិនិងថ្នាក់ ដែលមានសន្ទស្សន៍បៀវត្សខ្ពស់លើបន្ទាប់ក្នុងលក្ខខណ្ឌដូចខាងក្រោម៖

- មានសញ្ញាបត្របរិញ្ញាបត្រឬសញ្ញាបត្រសមមូលក្នុងជំនាញវិជ្ជាជីវៈសុខាភិបាល សមស្របតាមតម្រូវការនៃការងារ
- មានអតីតភាពការងារយ៉ាងតិច២(ពីរ)ឆ្នាំ បន្ទាប់ពីការដំឡើងឋានន្តរសក្តិនិងថ្នាក់ចុងក្រោយឬមន្ត្រីរាជការបានបំពេញលក្ខខណ្ឌសម្រាប់ការឡើងថ្នាក់ផ្សេងទៀត ដូចបានកំណត់ក្នុងព្រះរាជក្រឹត្យនេះ។

មាត្រា ៣២ .-

មន្ត្រីសុខាភិបាលមធ្យមដែលស្ថិតក្នុងថ្នាក់និងឋានន្តរសក្តិខ្ពស់បំផុត «ខ.១.១» ហើយមិនទាន់ដល់អាយុចូលនិវត្តន៍ ត្រូវអនុញ្ញាតឱ្យប្តូរទៅក្នុងប្រភេទក្របខ័ណ្ឌ ក ក្នុងឋានន្តរសក្តិនិងថ្នាក់ ដែលមានសន្ទស្សន៍បៀវត្សខ្ពស់លើបន្ទាប់ ក្នុងលក្ខខណ្ឌដូចខាងក្រោម៖

- មានសញ្ញាបត្របរិញ្ញាបត្រឬសញ្ញាបត្រសមមូលក្នុងជំនាញវិជ្ជាជីវៈសុខាភិបាល សមស្របតាមតម្រូវការនៃការងារ
- មានអតីតភាពការងារយ៉ាងតិច២ (ពីរ) ឆ្នាំ បន្ទាប់ពីការដំឡើងឋានន្តរសក្តិនិងថ្នាក់ក្នុងក្រោយឬមន្ត្រីរាជការបានបំពេញលក្ខខណ្ឌសម្រាប់ការឡើងថ្នាក់ផ្សេងទៀត ដូចបានកំណត់ក្នុងព្រះរាជក្រឹត្យនេះ។

មាត្រា ៣៣ .-

មន្ត្រីសុខាភិបាលឧត្តមដែលស្ថិតក្នុងថ្នាក់និងឋានន្តរសក្តិខ្ពស់បំផុត «ក.១.១» ហើយមិនទាន់ដល់អាយុចូលនិវត្តន៍ ត្រូវទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍បន្ថែមផ្នែកលើអតីតភាពការងារ ដែលត្រូវកំណត់ដោយរាជរដ្ឋាភិបាលតាមសំណើរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមុខងារសាធារណៈនិងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ។

**ផ្នែកទី៦
ការផ្ទេរអង្គសុខាភិបាល**

មាត្រា ៣៤ .-

ការផ្ទេរមន្ត្រីរាជការនៃអង្គសុខាភិបាល ទៅអង្គផ្សេងទៀត ត្រូវបានអនុញ្ញាតដោយផ្អែកលើលក្ខខណ្ឌដូចខាងក្រោម៖

- មុខតំណែងទំនេរ
- ការបំពេញគ្រប់គ្រាន់នូវគុណវុឌ្ឍិនៃមុខតំណែងនិងលក្ខខណ្ឌនានាដែលតម្រូវដោយអង្គដែលត្រូវផ្ទេរចូល
- ការឯកភាពពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសុខាភិបាល
- ការឯកភាពពីប្រធានស្ថាប័នទទួលបន្ទុកអង្គ
- ការឯកភាពពីប្រធានស្ថាប័ន ដែលត្រូវផ្ទេរចូល
- ការឯកភាពពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមុខងារសាធារណៈ
- ការពិនិត្យនិងសម្រេចពីប្រមុខរាជរដ្ឋាភិបាល។

មាត្រា ៣៥ .-

ការផ្ទេរមន្ត្រីរាជការនៃអង្គផ្សេងទៀត មកក្នុងអង្គសុខាភិបាល ត្រូវបានអនុញ្ញាតដោយផ្អែកលើលក្ខខណ្ឌដូចខាងក្រោម៖

- មុខតំណែងទំនេរ
- ការបំពេញគ្រប់គ្រាន់នូវគុណវុឌ្ឍិនៃមុខតំណែងនិងលក្ខខណ្ឌនានាដែលតម្រូវដោយអង្គសុខាភិបាល
- មានការទទួលស្គាល់ដោយគណៈវិជ្ជាជីវៈសុខាភិបាលឬក្រសួងសុខាភិបាល
- ការឯកភាពពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសុខាភិបាល
- ការឯកភាពពីប្រធានស្ថាប័នគ្រប់គ្រងមន្ត្រីសាមី
- ការឯកភាពពីប្រធានស្ថាប័នដែលត្រូវផ្ទេរចេញ
- ការឯកភាពពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមុខងារសាធារណៈ
- ការពិនិត្យនិងសម្រេចពីប្រមុខរាជរដ្ឋាភិបាល។

មាត្រា ៣៦ .-

បែបបទ និង នីតិវិធី នៃ ការ ផ្ទេរ មន្ត្រី រាជការ រវាង អង្គ សុខាភិបាល និង អង្គ ផ្សេង ទៀត ត្រូវ អនុវត្ត ដោយ អនុលោម តាម លិខិត បទដ្ឋាន គតិយុត្ត ជា ធរមាន ។

ផ្នែក ទី ៧

ការ ដំឡើង ឋាន ឧត្តរ សក្តិនិទ/ ឬ ថ្នាក់

មាត្រា ៣៧ .-

មន្ត្រី សុខាភិបាល ដែល មាន សិទ្ធិ ទទួល ការ ដំឡើង ឋាន ឧត្តរ សក្តិនិទ/ ឬ ថ្នាក់ ត្រូវ បំពេញ ព្រឹត្តិបត្រ ពិន្ទុ សម្រាប់ ដំឡើង ថ្នាក់ របស់ ខ្លួន នៅ រៀង រាល់ ខែ មករា នៃ ឆ្នាំ នីមួយៗ ។

ការ ពិនិត្យ និង ការ វាយតម្លៃ សម្រាប់ ការ ដំឡើង ឋាន ឧត្តរ សក្តិនិទ/ ឬ ថ្នាក់ ជូន មន្ត្រី សុខាភិបាល ត្រូវ ធ្វើ ឡើង នៅ រៀង រាល់ ខែ មិថុនា នៃ ឆ្នាំ នីមួយៗ ។

ការ សម្រេច ការ ដំឡើង ឋាន ឧត្តរ សក្តិនិទ/ ឬ ថ្នាក់ ជូន មន្ត្រី សុខាភិបាល ត្រូវ ធ្វើ ឡើង នៅ ថ្ងៃ ទី ១៣ ខែ មេសា ក្នុង ឆ្នាំ បន្ទាប់ ។

ការ រៀបចំ របៀប វិធី ផ្នែក លើ ឋាន ឧត្តរ សក្តិនិទ/ ឬ ថ្នាក់ ថ្មី របស់ មន្ត្រី សុខាភិបាល ត្រូវ អនុវត្ត ចាប់ ពី ថ្ងៃ ទី ១៥ ខែ មេសា តទៅ ។

មាត្រា ៣៨ .-

ការ ដំឡើង ឋាន ឧត្តរ សក្តិនិទ/ ឬ ថ្នាក់ ជូន មន្ត្រី សុខាភិបាល ថ្នាក់ ជាតិ ត្រូវ សម្រេច ដោយ ប្រកាស របស់ រដ្ឋ មន្ត្រី ក្រសួង សុខាភិបាល ឬ រដ្ឋ មន្ត្រី ក្រសួង ឬ ប្រធាន ស្ថាប័ន គ្រប់ គ្រង មន្ត្រី សាមី ។

មាត្រា ៣៩ .-

ការ ពិនិត្យ ការ វាយតម្លៃ និង ការ សម្រេច សម្រាប់ ការ ដំឡើង ឋាន ឧត្តរ សក្តិនិទ/ ឬ ថ្នាក់ ជូន មន្ត្រី សុខាភិបាល ដែល ជា បុគ្គលិក រដ្ឋ បាល ថ្នាក់ ក្រោម ជាតិ ត្រូវ អនុវត្ត ដោយ អនុលោម តាម បែបបទ និង នីតិវិធី ដែល មាន កំណត់ នៅ ក្នុង ព្រះ រាជក្រឹត្យ ស្តី ពី លក្ខន្តិកៈ ដោយ ឡែក សម្រាប់ បុគ្គលិក រដ្ឋ បាល ថ្នាក់ ក្រោម ជាតិ ។

អនុផ្នែក ទី ១

ការ ដំឡើង ឋាន ឧត្តរ សក្តិនិទ/ ឬ ថ្នាក់ ដោយ ឆ្លង កាត់ ការ ពិនិត្យ និង ការ វាយតម្លៃ

មាត្រា ៤០ .-

ការ ដំឡើង ឋាន ឧត្តរ សក្តិនិទ/ ឬ ថ្នាក់ ប្រចាំ ឆ្នាំ ផ្អែក លើ អតីត ភាព ការងារ សម្រាប់ មន្ត្រី សុខាភិបាល ត្រូវ អនុវត្ត តាម គោល ការណ៍ ដូច ខាង ក្រោម ៖

- ក- មន្ត្រី សុខាភិបាល ត្រូវ បាន ដំឡើង ថ្នាក់ ប្រចាំ ឆ្នាំ ១ (មួយ) ថ្នាក់ ក្នុង ករណី ៖
 - បាន បំពេញ ការងារ ក្នុង រយៈពេល អប្បបរមា ២ (ពីរ) ឆ្នាំ គិត ចាប់ ពី ថ្ងៃ តាំង សិប្ប ថ្ងៃ ឡើង ថ្នាក់ ចុង ក្រោយ រហូត ដល់ ថ្ងៃ ទី ១៣ ខែ មេសា នៃ ឆ្នាំ នីមួយៗ ។ អតីត ភាព ការងារ មន្ត្រី សុខាភិបាល ដែល ធ្វើ ការ នៅ តំបន់ ឆ្ងាយ ដាច់ ស្រយាល តំបន់ ប៉ះពាល់ សុខភាព ឬ គ្រោះ ថ្នាក់ ត្រូវ គិត បន្ថែម ពាក់ ព័ន្ធ ពេល នៃ អតីត ភាព នេះ ទៀត ក្នុង ការ ចុះ ឈ្មោះ លើ តារាង រាយ នាម សម្រាប់ ស្នើ សុំ ដំឡើង ថ្នាក់
 - មិន ត្រូវ បាន ទទួល រង ទណ្ឌ កម្ម ខាង វិន័យ ថ្នាក់ ទី ២ ឬ ទណ្ឌ កម្ម វិន័យ ថ្នាក់ ទី ១ រួម មាន ការ ស្តី បន្ទោស ដោយ មាន ចំណាត់ ការ ក្នុង សំណុំ លិខិត ផ្ទាល់ ខ្លួន ការ ផ្លាស់ ដោយ បង្ខំ តាម វិធាន ការ ខាង វិន័យ ការ លុប ឈ្មោះ ចេញ ពី តារាង ឡើង ឋាន ឧត្តរ សក្តិនិទ/ ឬ ថ្នាក់ ក្នុង រយៈពេល នៃ អតីត ភាព ការងារ ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ។

ខ-មន្ត្រីសុខាភិបាលដែលមិនត្រូវបានដំឡើងឋានន្តរសក្តិនិង/ឬថ្នាក់ ដែលមានកំណត់ក្នុងចំណុច ក នៃមាត្រា៤០ នៃព្រះរាជក្រឹត្យនេះ នឹងត្រូវបានដំឡើងថ្នាក់ប្រចាំឆ្នាំ១(មួយ)ថ្នាក់ ក្នុងឆ្នាំទី៣ នៃអតីតភាព ការងាររបស់ខ្លួន លើកលែងតែមន្ត្រីរាជការនោះ ត្រូវបានទទួលទណ្ឌកម្មខាងវិន័យថ្នាក់ទី២។

គ- ការដំឡើងឋានន្តរសក្តិនិង/ឬថ្នាក់ប្រចាំឆ្នាំ ធ្វើបានម្តងតែមួយថ្នាក់ប៉ុណ្ណោះ។

មាត្រា៤១ .-

មន្ត្រីសុខាភិបាល ដែលបានបំពេញការងារមានស្នាដៃល្អពិសេសក្នុងមុខតំណែង ដើម្បីគាំទ្រដល់វិស័យ សុខាភិបាល ត្រូវបានដំឡើងថ្នាក់១(មួយ)ថ្នាក់ ដោយពុំគិតពីលក្ខខណ្ឌអតីតភាពឡើយ។ ប្រធានអង្គភាព គ្រប់គ្រងមន្ត្រីសាមី ត្រូវលើកសំណើបេក្ខភាពមន្ត្រីដែលមានស្នាដៃល្អពិសេស ជូនគណៈកម្មការចំណាត់ថ្នាក់ របស់ក្រសួង ស្ថាប័នថ្នាក់ជាតិ និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិសាមី។

មាត្រា៤២ .-

ការពិនិត្យនិងការវាយតម្លៃសម្រាប់ការដំឡើងឋានន្តរសក្តិនិង/ឬថ្នាក់ ជូនមន្ត្រីសុខាភិបាលថ្នាក់ជាតិ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៤០ និងមាត្រា៤១ នៃព្រះរាជក្រឹត្យនេះ ត្រូវធ្វើឡើងដោយគណៈកម្មការចំណាត់ថ្នាក់ របស់ក្រសួង ស្ថាប័នសាមី ដែលមានសមាសភាពដូចខាងក្រោម៖

- រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងឬប្រធានស្ថាប័នឬតំណាង ប្រធាន
- អគ្គលេខាធិការ ឬអគ្គនាយក ឬក៏មុខតំណែងប្រហាក់ប្រហែល អនុប្រធាន
- អគ្គលេខាធិការរង ឬអគ្គនាយករង ឬក៏មុខតំណែងប្រហាក់ប្រហែល១(មួយ)រូប សមាជិក
- ប្រធាននាយកដ្ឋានធនធានមនុស្ស សមាជិក
- តំណាងក្របខ័ណ្ឌនីមួយៗ១(មួយ)រូប សមាជិក។

គណៈកម្មការនេះមានភារកិច្ចពិនិត្យនិងវាយតម្លៃសម្រាប់ការដំឡើងឋានន្តរសក្តិនិង/ឬថ្នាក់ ចំពោះ មន្ត្រីសុខាភិបាលថ្នាក់ជាតិ និងត្រូវរៀបចំសំណើសម្រាប់ការដំឡើងឋានន្តរសក្តិនិង/ឬថ្នាក់របស់មន្ត្រីរាជការ ជូនប្រធានស្ថាប័នដើម្បីពិនិត្យនិងសម្រេច។

អនុផ្នែកទី២

ការដំឡើងឋានន្តរសក្តិនិង/ឬថ្នាក់ ដោយមិនឆ្លងកាត់ការវាយតម្លៃ

មាត្រា៤៣ .-

មន្ត្រីសុខាភិបាល ត្រូវបានដំឡើងថ្នាក់១(មួយ)ថ្នាក់ ដោយមិនឆ្លងកាត់ការវាយតម្លៃពីគណៈកម្មការ ចំណាត់ថ្នាក់ ក្នុងករណីដូចខាងក្រោម៖

- បានទទួលការបណ្តុះបណ្តាលដោយជោគជ័យក្នុងវគ្គសុក្រឹតការឬវិក្រឹតការណាមួយ ដែលមាន រយៈពេលយ៉ាងតិច៩(ប្រាំបួន)ខែ ឡើងទៅ នៅគ្រឹះស្ថានបណ្តុះបណ្តាលសាធារណៈ
- បានទទួលការបណ្តុះបណ្តាលជំនាញសមស្របតាមការតម្រូវនៃអង្គសុខាភិបាល ដែលមាន រយៈពេលយ៉ាងតិច៩(ប្រាំបួន)ខែ ដោយមានសញ្ញាបត្រឬវិញ្ញាបនបត្របញ្ជាក់ទទួលស្គាល់ដោយ ក្រសួង ស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច

ត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរកន្លែងការងារតាមគោលការណ៍ពង្រាយមន្ត្រីរាជការដែលកំណត់ដោយរាជរដ្ឋាភិបាល មានអតីតភាពការងារយ៉ាងតិច២(ពីរ)ឆ្នាំ សម្រាប់មន្ត្រីរាជការដែលត្រូវបានអនុញ្ញាត៖

- ឱ្យស្ថិតនៅក្រៅក្របខ័ណ្ឌដើម ឬ
- ឱ្យទៅបំពេញភារកិច្ចតាមស្ថានតំណាងកម្ពុជានៅបរទេសឬនៅតាមអង្គការអន្តរជាតិ។

មន្ត្រីសុខាភិបាលដែលទទួលបានការដំឡើងថ្នាក់តាមការបណ្តុះបណ្តាលឬតាមគោលការណ៍ពង្រាយ
មន្ត្រីរាជការ មានសិទ្ធិទទួលបានការដំឡើងថ្នាក់ប្រចាំឆ្នាំផ្អែកលើវេនជ្រើសរើសឬអតីតភាពដូចមានចែងក្នុង
មាត្រា៤០ នៃព្រះរាជក្រឹត្យនេះ។

មាត្រា៤៤ .-

ឋានន្តរសក្តិកិត្តិយស អាចត្រូវផ្តល់ជូនមន្ត្រីសុខាភិបាលដែលចូលនិវត្តន៍ ឬលាលែង ឬក៏ដែលបាន
ដាក់ឱ្យឈប់ធ្វើការងារដោយបាត់បង់សមត្ថភាពការងារ។

ឋានន្តរសក្តិកិត្តិយសជាកិច្ចបញ្ជាមរណៈ អាចផ្តល់ជូនមន្ត្រីរាជការដែលបានទទួលមរណភាព។

ឋានន្តរសក្តិទាំងពីរប្រភេទនេះ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសុខាភិបាលឬរដ្ឋមន្ត្រី
ក្រសួងឬប្រធានស្ថាប័នគ្រប់គ្រងមន្ត្រីសាមី ឬក៏ដីការបស់រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ។

ឋានន្តរសក្តិកិត្តិយសឬឋានន្តរសក្តិកិត្តិយសជាកិច្ចបញ្ជាមរណៈ មិនត្រូវទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍
ហិរញ្ញវត្ថុឡើយ។

ផ្នែកទី៨

ស្ថានភាពបំពេញការងារនិងស្ថានភាពរដ្ឋបាល

មាត្រា៤៥ .-

ការដាក់ឱ្យស្ថិតនៅក្រៅក្របខ័ណ្ឌដើម ការដាក់ឱ្យស្ថិតនៅក្នុងភាពទំនេរគ្មានបៀវត្ស ការកំណត់ពេល
វេលាបំពេញការងារ ការឈប់សម្រាកពីការងារ និងការអនុវត្តទណ្ឌកម្មខាងវិន័យ ព្រមទាំងការផ្លាស់ប្តូរផ្សេងទៀត
នៃស្ថានភាពរដ្ឋបាលនិងគ្រួសាររបស់មន្ត្រីសុខាភិបាល ត្រូវអនុវត្តដោយអនុលោមតាមលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត
ជាធរមាន។

ផ្នែកទី៩

ការអភិវឌ្ឍសមត្ថភាព

មាត្រា៤៦ .-

មន្ត្រីសុខាភិបាលក្នុងមុខតំណែងវិជ្ជាជីវៈនិងមុខតំណែងគ្រប់គ្រងក្នុងរចនាសម្ព័ន្ធគ្រប់គ្រងនៃ
អង្គសុខាភិបាល ត្រូវចូលរួមវគ្គបណ្តុះបណ្តាល ឬសិក្ខាសាលា ឬក៏វគ្គសិក្សាពាក់ព័ន្ធនឹងមុខតំណែងរបស់ខ្លួន
ដើម្បីធ្វើបច្ចុប្បន្នកម្មចំណេះដឹង បង្កើនសមត្ថភាពវិជ្ជាជីវៈ និងសមត្ថភាពគ្រប់គ្រង ផ្អែកតាមតម្រូវការ
នៃមុខតំណែងនីមួយៗ។

រយៈពេលនិងចំនួនក្រេឌីតសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍសមត្ថភាពមុខតំណែងវិជ្ជាជីវៈនិងមុខតំណែងគ្រប់គ្រង
ក្នុងរចនាសម្ព័ន្ធគ្រប់គ្រងនៃអង្គសុខាភិបាល ត្រូវកំណត់ដោយគណៈវិជ្ជាជីវៈសុខាភិបាលពាក់ព័ន្ធនីមួយៗឬ
តាមការកំណត់របស់ក្រសួងសុខាភិបាល។

ផ្នែកទី១០

វិន័យនិងសីលធម៌

មាត្រា៤៧ .-

មន្ត្រីសុខាភិបាល ត្រូវគោរពនិងអនុវត្តនូវបទប្បញ្ញត្តិដែលពាក់ព័ន្ធដូចខាងក្រោម៖
សិទ្ធិនិងកាតព្វកិច្ចដែលមានកំណត់ដោយច្បាប់ស្តីពីសហលក្ខន្តិកៈមន្ត្រីរាជការស៊ីវិលនៃ
ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តជាធរមាន
គុណសម្បត្តិនៃឥរិយាបថរបស់មន្ត្រីរាជការ

- ក្រមសីលធម៌ឬក្រមប្រតិបត្តិមន្ត្រីរាជការស៊ីវិល
- ក្រមសីលធម៌វិជ្ជាជីវៈសុខាភិបាល
- វិន័យនិងបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងដែលកំណត់ដោយក្រសួង ស្ថាប័ន រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ និងអង្គភាពដែលគ្រប់គ្រងមន្ត្រីរាជការ។

ផ្នែកទី១១

ការចូលនិវត្តន៍និងការបាត់បង់សម្បទាវិជ្ជាជីវៈ

មាត្រា ៤៨ .-

មន្ត្រីសុខាភិបាលគ្រប់ប្រភេទក្របខ័ណ្ឌ ត្រូវដាក់ឱ្យចូលនិវត្តន៍នៅពេលដល់អាយុ៦០(ហុកសិប)ឆ្នាំនៅថ្ងៃទី១ នៃខែបន្ទាប់ ឬត្រូវដាក់ឱ្យចូលនិវត្តន៍មុនកាលកំណត់ ឬកំណត់ថាបាត់បង់សម្បទាវិជ្ជាជីវៈ ដោយអនុលោមតាមច្បាប់និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តជាធរមាន។

មន្ត្រីសុខាភិបាលគ្រប់ប្រភេទក្របខ័ណ្ឌដែលចូលនិវត្តន៍តាមកាលកំណត់ឬចូលនិវត្តន៍មុនកាលកំណត់ ឬបាត់បង់សម្បទាវិជ្ជាជីវៈ ត្រូវទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍ដោយអនុលោមតាមច្បាប់និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តជាធរមាន។

មាត្រា ៤៩ .-

ក្នុងត្រីមាសទី១ នៃឆ្នាំនីមួយៗ ក្រសួងមុខងារសាធារណៈ ត្រូវជូនដំណឹងដល់គ្រប់ក្រសួង ស្ថាប័នថ្នាក់ជាតិ និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិអំពីស្ថានភាពមន្ត្រីសុខាភិបាល ដែលត្រូវចូលនិវត្តន៍នៅឆ្នាំបន្ទាប់។ ក្រសួងមុខងារសាធារណៈ ត្រូវរៀបចំការដាក់មន្ត្រីសុខាភិបាលឱ្យចូលនិវត្តន៍ឱ្យបានមុន៦(ប្រាំមួយ)ខែ មុនកាលបរិច្ឆេទនៃការចូលនិវត្តន៍របស់មន្ត្រីសាមី ដោយបំពេញបែបបទនិងនីតិវិធីផ្នែកលើកម្រិតមុខតំណែងដូចខាងក្រោម៖

- មន្ត្រីសុខាភិបាលដែលកំពុងបំពេញមុខតំណែងគ្រប់គ្រង ដែលត្រូវបានតែងតាំងដោយព្រះរាជក្រឹត្យ ត្រូវដាក់ឱ្យចូលនិវត្តន៍និងបញ្ចប់មុខតំណែងដោយព្រះរាជក្រឹត្យ
- មន្ត្រីសុខាភិបាលដែលកំពុងបំពេញមុខតំណែងគ្រប់គ្រង ដែលត្រូវបានតែងតាំងដោយអនុក្រឹត្យ ត្រូវដាក់ឱ្យចូលនិវត្តន៍និងបញ្ចប់មុខតំណែងដោយអនុក្រឹត្យ
- មន្ត្រីសុខាភិបាលដែលកំពុងបំពេញមុខតំណែងគ្រប់គ្រង ដែលត្រូវបានតែងតាំងដោយប្រកាស ត្រូវដាក់ឱ្យចូលនិវត្តន៍និងបញ្ចប់មុខតំណែងដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមុខងារសាធារណៈ
- មន្ត្រីសុខាភិបាលដែលកំពុងបំពេញមុខតំណែងគ្រប់គ្រង ដែលត្រូវបានតែងតាំងដោយដីការរបស់រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ត្រូវដាក់ឱ្យចូលនិវត្តន៍និងបញ្ចប់មុខតំណែងដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមុខងារសាធារណៈ
- មន្ត្រីសុខាភិបាលដែលកំពុងបំពេញមុខតំណែងវិជ្ជាជីវៈគ្រប់ប្រភេទ ត្រូវដាក់ឱ្យចូលនិវត្តន៍និងបញ្ចប់មុខតំណែងដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមុខងារសាធារណៈ។

មន្ត្រីសុខាភិបាល ត្រូវបានដាក់ឱ្យចូលនិវត្តន៍មុនកាលកំណត់និងបញ្ចប់មុខតំណែងដោយព្រះរាជក្រឹត្យ អនុក្រឹត្យ ប្រកាស ឬដីការ ផ្អែកលើកម្រិតនៃមុខតំណែងនីមួយៗ ដោយអនុលោមតាមលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តជាធរមាន។

មន្ត្រីសុខាភិបាល ត្រូវបានកំណត់ថាបាត់បង់សម្បទាវិជ្ជាជីវៈនិងបញ្ចប់មុខតំណែងដោយព្រះរាជក្រឹត្យ អនុក្រឹត្យ ប្រកាស ឬដីការ ផ្អែកលើកម្រិតនៃមុខតំណែងនីមួយៗ ដោយអនុលោមតាមលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តជាធរមាន។

ជំពូកទី៦

មន្ត្រីសុខាភិបាលក្រៅក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីរាជការ

មាត្រា ៥០ .-

មន្ត្រីសុខាភិបាលក្រៅក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីរាជការ សំដៅដល់មន្ត្រីផ្នែកលើកិច្ចព្រមព្រៀងការងារ មន្ត្រីជាប់កិច្ចសន្យា ឬមន្ត្រីផ្សេងទៀតដែលត្រូវបានជ្រើសរើសដើម្បីបំពេញមុខងារសិក្សាស្រាវជ្រាវ ផ្តល់យោបល់រៀបចំផែនការ គោលនយោបាយ និងប្រតិបត្តិលើផ្នែកវេជ្ជសាស្ត្រ សុខភាពសាធារណៈ ឱសថសាស្ត្រ ទន្តវិទ្យាសាស្ត្រ អមវេជ្ជសាស្ត្រ និងជំនួយវេជ្ជសាស្ត្រ នៅតាមគ្រឹះស្ថាន និងអង្គភាពនៃក្រសួង ស្ថាប័នថ្នាក់ជាតិ និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ។

មន្ត្រីសុខាភិបាលក្រៅក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីរាជការ ត្រូវមានគុណវុឌ្ឍិពេញលេញសម្រាប់មុខតំណែងដូចមន្ត្រីសុខាភិបាលក្នុងក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីរាជការ។

ការជ្រើសរើសនិងការគ្រប់គ្រង មន្ត្រីសុខាភិបាលក្រៅក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីរាជការ ត្រូវស្ថិតក្រោមបទប្បញ្ញត្តិទូទៅដែលអនុវត្តចំពោះមន្ត្រីសុខាភិបាល ដែលមានកំណត់ក្នុងព្រះរាជក្រឹត្យនេះ និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តជាធរមាន។

ជំពូកទី៧

សមាហរណកម្មក្នុងក្របខ័ណ្ឌ ឋានន្តរសក្តិ និងថ្នាក់

មាត្រា ៥១ .-

មន្ត្រីរាជការនៃអង្គសុខាភិបាល ដែលស្ថិតនៅក្រោមព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៦០២/១៦៣ ចុះថ្ងៃទី២១ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០២ ស្តីពីលក្ខន្តិកៈដោយឡែកនៃក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីសុខាភិបាលជាន់ខ្ពស់ ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៦០២/១៦៤ ចុះថ្ងៃទី២១ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០២ ស្តីពីលក្ខន្តិកៈដោយឡែកនៃក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីសុខាភិបាលមធ្យម ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៦០២/១៦៥ ចុះថ្ងៃទី២១ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០២ ស្តីពីលក្ខន្តិកៈដោយឡែកនៃក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីសុខាភិបាលបឋម ត្រូវធ្វើសមាហរណកម្មទៅតាមក្របខ័ណ្ឌឋានន្តរសក្តិ និងថ្នាក់ ស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃព្រះរាជក្រឹត្យនេះ ផ្អែកលើគោលការណ៍ដូចខាងក្រោម៖

- មន្ត្រីរាជការកំពុងបំពេញការងារផ្នែកសិក្សាស្រាវជ្រាវ ផ្តល់យោបល់ រៀបចំផែនការ គោលនយោបាយ និងប្រតិបត្តិលើផ្នែកវេជ្ជសាស្ត្រ សុខភាពសាធារណៈ ឱសថសាស្ត្រ ទន្តវិទ្យាសាស្ត្រ អមវេជ្ជសាស្ត្រ និងជំនួយវេជ្ជសាស្ត្រនៅតាមគ្រឹះស្ថាន និងអង្គភាពនៃក្រសួង ស្ថាប័ន និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ និង
- មានគុណវុឌ្ឍិនិងបំពេញលក្ខខណ្ឌគ្រប់គ្រាន់ដែលតម្រូវតាមប្រភេទក្របខ័ណ្ឌនៃអង្គសុខាភិបាលដែលកំណត់ដោយព្រះរាជក្រឹត្យនេះ។

ការធ្វើសមាហរណកម្មនេះ ត្រូវសម្រេចដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសុខាភិបាល បន្ទាប់ពីទទួលបានការយល់ព្រមពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមុខងារសាធារណៈនិងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ។

ក្រសួងសុខាភិបាល ក្រសួងមុខងារសាធារណៈ និងក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ត្រូវរៀបចំនិងលើកផែនការដើម្បីធ្វើសមាហរណកម្មមន្ត្រីរាជការបច្ចុប្បន្ននៃក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីសុខាភិបាលជាន់ខ្ពស់ ក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីសុខាភិបាលមធ្យម និងក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីសុខាភិបាលបឋម ទៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃអង្គសុខាភិបាលនៃព្រះរាជក្រឹត្យនេះ ជូនរាជរដ្ឋាភិបាលពិនិត្យនិងសម្រេច។

**ជំពូកទី៨
អនុប្បញ្ញត្តិ**

មាត្រា ៥២ .-

លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធនឹងការអនុវត្តព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៦០២/១៦៣ ចុះថ្ងៃទី២១ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០២ ស្តីពីលក្ខន្តិកៈដោយឡែកនៃក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីសុខាភិបាលជាន់ខ្ពស់ ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៦០២/១៦៤ ចុះថ្ងៃទី២១ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០២ ស្តីពីលក្ខន្តិកៈដោយឡែកនៃក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីសុខាភិបាលមធ្យម ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៦០២/១៦៥ ចុះថ្ងៃទី២១ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០២ ស្តីពីលក្ខន្តិកៈដោយឡែកនៃក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីសុខាភិបាលបឋម ត្រូវមានអានុភាពអនុវត្តបន្តរហូតដល់មានលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តថ្មីមកជំនួស ស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃព្រះរាជក្រឹត្យនេះ។

**ជំពូកទី៩
អវសានប្បញ្ញត្តិ**

មាត្រា ៥៣ .-

ព្រះរាជក្រឹត្យនេះ មានអានុភាពអនុវត្តចាប់ពីថ្ងៃទី១ ខែមករា ឆ្នាំ២០២៧ តទៅ។

ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៦០២/១៦៣ ចុះថ្ងៃទី២១ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០២ ស្តីពីលក្ខន្តិកៈដោយឡែកនៃក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីសុខាភិបាលជាន់ខ្ពស់ ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៦០២/១៦៤ ចុះថ្ងៃទី២១ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០២ ស្តីពីលក្ខន្តិកៈដោយឡែកនៃក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីសុខាភិបាលមធ្យម ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៦០២/១៦៥ ចុះ ថ្ងៃទី២១ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០២ ស្តីពីលក្ខន្តិកៈដោយឡែកនៃក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីសុខាភិបាលបឋម និងបទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលផ្ទុយនឹងព្រះរាជក្រឹត្យនេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍។

មាត្រា ៥៤ .-

សម្តេចមហាបវរធិបតី **ហ៊ុន ម៉ាណែត** នាយករដ្ឋមន្ត្រីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវទទួលបន្ទុកអនុវត្តព្រះរាជក្រឹត្យនេះ ចាប់ពីថ្ងៃឡាយព្រះហស្តលេខាតទៅ។

ថ្ងៃ ព្រហស្បតិ៍ ១៤ ខែ វស្សា ឆ្នាំមមី អដ្ឋស័ក ព.ស.២៥៧០
ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ៣០ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ២០២៦

**ក្នុងព្រះបរមនាមនិងតាមព្រះរាជក្រាស់បង្គាប់
ប្រមុខរដ្ឋស្តីទី**

សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន

បានយកសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយព្រះមហាក្សត្រ
សូមឡាយព្រះហស្តលេខា
នាយករដ្ឋមន្ត្រី

សម្តេចមហាបវរធិបតី ហ៊ុន ម៉ាណែត

បានចម្លងត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ដើម
**ជ.រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
រដ្ឋលេខាធិការប្រចាំការ**

បណ្ឌិតសភាចារ្យ ហ៊ុន ឡាន់ស៊ី